

கடந்தகாலப் படிப்பினைகள்

ஓய்வுநாள் பிற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: சங்கீதம் 78; சங்கீதம் 105; கலா 3:29; சங்கீதம் 106; சங்கீதம் 80; எண் 6:22-27; சங்கீதம் 135.

மனன வசனம்: அவைகளை நாங்கள் கேள்விப்பட்டு அறிந்தோம்; எங்கள் பிதாக்கள் அவைகளை எங்களுக்குத் தெரிவித்தார்கள். பின்வரும் சந்ததியான பிள்ளைகளுக்கு நாங்கள் அவைகளை மறைக்காமல், கர்த்தரின் துதிகளையும் அவருடைய பலத்தையும், அவர் செய்த அவருடைய அதிசயங்களையும் விவரிப்போம். சங் 78:3,4.

இவ்வாரக் கண்ணோட்டம்:

பல சங்கீதங்கள், கர்த்தருடைய மகத்துவ செயல்களைப் போற்றி எழுதப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய சங்கீதங்கள் 'இரட்சிப்பின் வரலாற்று சங்கீதங்கள்' அல்லது 'வரலாற்று சங்கீதங்கள்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சில சங்கீதங்கள், தேவமக்களை நோக்கி, அவர்களுடைய தவறுகளிலிருந்தும் முன்னோர்களுடைய தவறுகளிலிருந்தும் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வரலாற்றிலிருந்து பேசுகின்றன. சில வரலாற்று சங்கீதங்கள், கடந்தகாலத்தில் தேவன் தம் மக்களுக்காகச் செய்த அற்புதமான கிரியைகளை துதிப்பாடல்களாகப் பாடுகின்றன; ஏனென்றால், அவர்களுடைய இக்கட்டுகளிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க அவர் உண்மையுள்ளவரும் பெலமிக்கவருமாக இருந்தார்.

வரலாற்று சங்கீதங்களின் விசேஷ அழைப்பு என்னவென்றால், தேவமக்களுடைய வரலாற்றின் ஒரு பகுதியாக நம்மை நாம் பார்க்கவும், கடந்தகால அனுபவங்களை நம் அனுபவங்களாக எண்ணவும் சொல்லுவதே. தேவ மக்களுடைய வரலாற்றில் கிறிஸ்துமூலம் நாமும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால் (ரோமர் 8:15; ரோமர் 9:24-26; கலா 4:6,7), பண்டைய இஸ்ரவேலரின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் நம் ஆவிக்குரிய பாரம்பரியமாக இருக்கிறது. எனவே, நம்முடைய கடந்தகாலமுமாகிய அவர்களுடைய கடந்தகாலத்திலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளலாம்; கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மாபெரும் போராட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள தேவனுடைய சர்வமகத்துவ நோக்கங்களை வெளிப்படுத்துவதில் ஒவ்வொரு தலைமுறையின் தேவமக்களும் ஒரு சிறு பங்காற்றுவதை எல்லாரும் உணரும்படி செய்யவேண்டும்.

2024 மார்ச் 9 வகுப்புக்காகப் படிக்கவேண்டிய பாடம்

கார்த்தருடைய இடைவிடாத உண்மை

சங்கீதம் 78இல் வலியுறுத்தப்படும் மூன்று வரலாற்று சகாப்தங்கள் யாவை? ஒவ்வொரு சகாப்தத்திலிருந்தும் ஆசாப் எடுத்துரைக்கும் பாடங்கள் என்ன?

இஸ்ரவேலர்கள் உண்மையற்றவர்களாக இருந்ததையும், தேவன் உண்மையுள்ளவராக இருந்ததையும் காட்டுகிறது. மேலும், வருங்கால சந்ததியினர் தங்கள் முன்னோர்கள் செய்த தவறுகளைச் செய்யாமல், தேவனை நம்பவும், அவருடைய உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாக இருக்கவும் போதிக்கிறது. சங்கீதக்காரன் வரலாற்றை உருவகமாகப் பயன்படுத்துகிறார். சங் 78:2. எனவே அந்தச் சங்கீதம் சொல்கிற செய்தியை ஆழமாகத் தியானிப்பதும், அவற்றிலுள்ள அர்த்தங்களைப் புரிந்துகொள்வதும் அவசியம். உவமைகள்மூலம் இயேசு போதித்தார் (மத் 13:34,35); அதை தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லுவதுதான் சங் 78:2.

யாத்திராகம காலம் (சங் 78:9-54), கானானில் குடியிருந்த காலம் (சங் 78:55-64), தாவீதின் காலம் (சங் 78:65-72) பற்றி அந்தச் சங்கீதம் பேசுகிறது. தேவன் செய்த மகத்தான கிரியைகளையும் தேவனோடான உடன்படிக்கையை மக்கள் முறித்ததால் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும் எடுத்துரைக்கிறது. சங் 78:58.

இஸ்ரவேலின் உண்மையற்ற தன்மைக்கான அடிப்படை காரணத்தை சங்கீதக்காரன் வலியுறுத்துகிறார். அதாவது, தேவன் தங்களுக்குச் செய்ததை மறந்தார்கள்; தேவனை நம்பவில்லை; தேவனைச் சோதித்தார்கள் (சங் 78:18,41,56), அவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தார்கள், அவரது கற்பனைகளையும் உடன்படிக்கையையும் சாட்சிகளையும் கைக்கொள்ளத் தவறினார்கள். சங் 78:10,37,56. இத்தகைய உண்மையற்ற தன்மைகளுக்கு ஒரு முக்கிய பாவம்தான் காரணமாக இருந்ததாக சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறார்; அது, கார்த்தரை நம்ப மக்கள் தவறியதாகும். சங் 78:7.8.

அந்தச் சங்கீதத்தை வாசிக்கும்போது, மக்கள் அடிக்கடி மனக்கடினத்தோடும் ஆவிக்குரிய குருட்டோடும் நடந்துகொண்டதும், கார்த்தர் எல்லையில்லா பொறுமையோடும் கிருபையோடும் நடந்துகொண்டதும் புரியும். ஒவ்வொரு புதிய தலைமுறையும் இதை தாமதமாகவே புரிந்துகொள்வது ஏன்?

முந்தைய தலைமுறையினரை அளவுக்கு அதிகமாக நாம் நியாயந்தீர்க்காமல், நம்மைப் பற்றி யோசிக்கவேண்டும். நாமும் கூட கடந்தகாலத்தில் தேவன் செய்தவைகளை மறந்து, அவரது உடன்படிக்கை கோரிக்கைகளைப் புறக்கணிப்பதில்லையா? மனிதர்கள் தங்கள் சொந்த கிரியைகளைச் சார்ந்திருக்க சங்கீதம் ஊக்குவிக்கவில்லை. மாறாக, தேவனுடைய உண்மைதன்மையை எப்போதும் உணர்ந்து, அவரது கிருபையை ஏற்றுக்கொள்ளாத மனித சித்தம் பயன்றது என்பதை சங்கீதம் 78 காட்டுகிறது. தேவனுக்கு உண்மையாக இல்லாவிட்டால் முடிவு அழிவே என்பதைத்தான் தேவ மக்களின் போர்த்தோல்விக் கார்ட்டுகின்றன. சங் 78:9,62-64.

உங்கள் கடந்தகால தவறுகளிலிருந்து என்ன பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது கற்றிருக்கிறீர்கள்?

வரலாற்றை நினைவுகூருதல், தேவனைத் துதித்தல்

சங்கீதம் 105 சொல்லும் வரலாற்று நிகழ்வுகளும் பாடங்களும் என்ன?

கர்த்தருக்கும் அவரது மக்களாகிய இஸ்ரவேலருக்கும் இடையேயான உடன்படிக்கை உறவில் முக்கியப்பங்காற்றின நிகழ்வுகளை சங்கீதம் 105 சொல்லுகிறது. ஆபிரகாமுக்கும் அவரது சந்ததிக்கும் வாக்குத்தத்த தேசத்தைக் கொடுப்பதாக தேவன் அவரோடு உடன்படிக்கை பண்ணினதையும், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபுக்கு அதை உறுதிப்படுத்தியதையும், யோசேப்பு மோசே ஆரோன் மூலமாகவும் கானானை வெற்றிபெற்ற சமயத்திலும் அதை நிறைவேற்றியதையும் சொல்லுகிறது. தேவபிள்ளைகளுக்கு இந்தச் சங்கீதம் நம்பிக்கை கொடுக்கிறது; எல்லாக் காலங்களிலும் அவரது அன்பு மாறாதது.

சங்கீதம் 78 போலேவ சங்கீதம் 105 உள்ளது (நேற்றைய பாடத்தைப் பார்க்கவும்). அதாவது, வரலாற்றில் தேவன் தம் மக்களுக்கு உண்மையானவராக இருந்ததைச் சொல்லி, தேவனை மகிமைப்படுத்தவும், உண்மையாக வாழ்வதற்கான ஊக்கத்தைக் கொடுக்கவும் உதவுகிறது. ஆனால் 78ம் சங்கீதத்தைப் போல 105ம் சங்கீதம் மக்களுடைய தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை.

சங்கீதம் 105, இஸ்ரவேலின் மாபெரும் கோத்திரப்பிதாக்களை வைத்து இஸ்ரவேலின் வரலாற்றைச் சொல்லுகிறது; தேவன் அற்புதமாக வழிநடத்தியதையும் கோத்திரப்பிதாக்கள் பொறுமையோடு பாடுகளைச் சகித்துக்கொண்டதையும் காட்டுகிறது. கோத்திரப்பிதாக்கள் நம்பிக்கை இழக்காமல், உண்மையாக வாழ்ந்ததின் நிமித்தம் மிகுந்த நன்மைகளைப் பெற்றார்கள். இவ்வாறு, கோத்திரப்பிதாக்களுடைய விசுவாசத்தைப் பின்பற்றவும், தமக்கேற்ற நேரத்தில் தேவன் விடுவிக் கும்படி காத்திருக்கவும் சங்கீதம் 105 அழைக்கிறது.

சங்கீதம் 105 இல் ஒரு பாடல் குறிப்பு உள்ளது. சங் 105:1-7. அது, தேவனை உண்மையிலேயே துதிப்பதற்கு தேவமக்கள் தங்கள் வரலாற்று உண்மைகளை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று காட்டுகிறது. நம் விசுவாசத்திற்கான நியாயத்தையும் தேவனைத் துதிப்பதற்கான காரணங்களையும் வரலாறு வழங்குகிறது.

தொழுகிறவர்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததி என்றும், யாக்கோபின் புத்திரர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். சங் 105:6. அதன்மூலம், ஆபிரகாமை ஒரு பெரிய ஜாதியாக்குவதாக கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிக்கு அவர்களே நிறைவேறுதலாக இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆதி 15:3-6. கோத்திரப்பிதாக்கள் போலவே அவர்களுக்கு பின்வரும் சந்ததிகளும் இருப்பதை சங்கீதக்காரன் வலியுறுத்துகிறார். 'அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் பூமியெங்கும் விளங்கும்' என்று சொல்வதன்மூலம் (சங் 105:7), தொழுகிறவர்களிடம் 'நம்முடைய தேவன்' உலகம் முழுவதையும் ஆளுகிற கர்த்தராக இருப்பதையும், அவரது அன்பின் இரக்கம் அனைவருக்கும் உரியது என்பதையும் காட்டுகிறார். சங் 96:1; சங் 97:1. இது, ஒவ்வொரு தலைமுறையினரின் விசுவாசிகளுக்கும் உண்மையாக இருக்கும்படியான ஓர் அழைப்பு.

ஆபிரகாம் தொடங்கி வருகிற சந்ததியில் தங்களையும் ஓர் அங்கமாக செவந்த-டே அட் வென்டிஸ் டுகள் எவ்வாறு பார்க்கலாம்? கலா 3:29. இந்த வரலாற்றிலிருந்து நாம் என்ன பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்?

வரலாற்றை நினைவுகூருதலும் மனந்திரும்புதலும்

சங்கீதம் 106 வலியுறுத்துகிற வரலாற்று நிகழ்வுகளும் பாடங்களும் என்ன?

சங்கீதம் 106ம், சிறைப்பட்டுச் செல்லுதல், வனாந்தரத்தில் அலைதல், கானானில் வாழ்தல் உள்ளிட்ட இஸ்ரவேல் வரலாற்றின் முக்கிய நிகழ்வுகளை வைத்துப் பேசுகிறது. முற்பிதாக்களின் கொடிய பாவங்களையும், அது பின்சந்ததியாரை சிறைப்பட்டுச் செல்ல வைத்ததையும் கூறுகிறது. எனவே, இஸ்ரவேல் தேசத்தார் பாபிலோனில் இருந்தபோது அல்லது அவர்கள் தங்கள் தேசத்திற்குத் திரும்பிய பிறகு இந்தச் சங்கீதம் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். சங்கீதக்காரன், பரிசுத்த ஆவியின் ஏவுதலினால் அந்த வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் அவற்றிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்களையும் அவர்களுக்காகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

முற்காலத்தில் தேவன் தம் கிருபையின் உடன்படிக்கைக்கு உண்மையுள்ள வராக இருந்ததை இந்தச் சங்கீதம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தம் உடன்படிக்கையின் நிமித்தம் மக்களைக் காப்பாற்றினார். சங் 106:45. இது, தேவன் மனந்திரும்புகிற தம் மக்கள் மேல் மீண்டும் தயவுவைத்து, பல தேசங்களிலிருந்து அவர்களை ஒன்று கூட்டுவார் என்கிற நம்பிக்கையைக் கொடுக்கிறது. சங் 106:47. தங்களை இரட்சிக்கும்படி அவர்கள் கேட்டது வெறும் ஆசையல்ல, தேவனுடைய கடந்தகால இரட்சிப்பு சம்பவங்களாலும் (சங் 106:1-3), தேவன் தம் உடன்படிக்கைக்கு உண்மையுள்ள வராக இருந்ததாலும் எழுகிற விசுவாச ஜெபமாகும். சங் 106:1-3.

சங்கீதம் 106இல், மக்கள் தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, தங்கள் முற்பிதாக்களை விட தாங்கள் நல்லவர்கள் அல்லவென்று ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்; அதனால்தான் இஸ்ரவேலருடைய தோல்விகள் பற்றி மீண்டும் சொல்ல வேண்டியதாகிறது. அன்றைய தலைமுறையினர் தாங்கள் தங்கள் முன்னோர்களை விட கொடியவர்களென ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்; ஏனென்றால், முந்தைய தலைமுறையினருடைய அக்கிரமங்களின் விளைவுகளும், அவர்கள் துன்மார்க்கமான வழிகளில் நடந்தபோதிலும் தேவன் அவர்களை பொறுமையோடும் கிருபையோடும் இரட்சித்ததும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் அவ்வாறு எண்ணியிருந்தால், இன்று நாம் எவ்வளவு தூரம் அவ்வாறு எண்ண வேண்டும்! ஏனென்றால், இன்று நாம் இயேசு விலும் சிலுவை வயிலும் தேவகுணம் மற்றும் இரட்சிப்பு கிருபை பற்றிய வெளிப்பாட்டைப் பெற்றிருக்கிறோம்.

தேவனுடைய மாறாத அன்பு, மக்களுடைய பாவங்களை விட மேலானது என்பதுதான் சங்கீதம் 106 சொல்லுகிற நற்செய்தி. சங் 106:8-10, 30, 43-46. தேவனுடைய கோபத்தை ஆற்றியதில் மோசேயும் பினெகாஸும் ஆற்றிய முக்கியப் பங்கானது விசுவாசிகளுக்காக கிறிஸ்து பரிந்து பேசுவதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தேவ கிருபையை தனிப்பட்ட ரீதியில் அனுபவிப்பதே கடந்தகால சம்பவதை நம் சம்பவமாக மாற்றமுடியும்.

‘ஆனாலும் சீக்கிரமாய் அவருடைய கிரியைகளை மறந்தார்கள்; அவருடைய ஆலோசனைக்கு அவர்கள் காத்திராமல்’. சங் 106:13. இதுபோல நாம் நம்முடைய வாழ்க்கையில் செய்வது ஏன் எனிது?

கார்த்திருடைய திராட்சக் கொடி பற்றிய உவமை

சங்கீதம் 80இல், தேவமக்கள் எவ்வாறு சித்திரிக்கப்படுகிறார்கள், என்ன நம்பிக்கைக்காக மன்றாடுகிறார்கள்?

தேவன் இஸ்ரவேலர் ஒடுக்கப்பட்ட எகிப்திலிருந்து பிடுங்கி, பரிபூரணம் நிறைந்த இஸ்ரவேலில் நாட்டின ஒரு திராட்சச் செடிக்கு அவர்கள் ஒப்பிடப்படுகிறார்கள். திராட்சச்செடி என்கிற உருவகம் இஸ்ரவேலை தேவன் தெரிந்து கொண்டதையும், அவர்கள் மேல் அக்கறைகாட்டியதையும் குறிப்பிடுகிறது. ஆதி 49:11,12,22; உபா 7:7-11.

ஆனால் தேவனுடைய திராட்சச்செடி அவரது உக்கிரத்திற்கு ஆளானதாக சங்கீதம் 80:12 காட்டுகிறது. திராட்சத்தோட்டத்தின் அழிவு தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்கு அடையாளம்; ஏனென்றால், அந்தத் திராட்சச்செடி கெட்டுப் போனது. ஏசா 5:1-7; எரே. 2:21. ஆனாலும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்கான காரணங்களை சங்கீதம் 80 சொல்லவில்லை. தேவனுடைய கிருபை எவ்வளவு பெரிதென்று சொல்லி, நீண்டகாலம் தேவன் ஏன் தம் பிரசன்னத்தை மறைத்திருக்கிறாரென ஆச்சரியப்படுகிறார். ஒரு பக்கம் தேவ கோபமும் நியாயத்தீர்ப்பும்; இன்னொரு பக்கம் தேவ கிருபையும் மன்னிப்பும்; இரண்டுக்குமிடையேயான பதற்றத்தால், தேவ கோபம் வெகுகாலம் நீடித்துவிடுமோ, தம் மக்களை முற்றிலும் அழித்துவிடுமோ என்று சங்கீதக்காரனைக் குழம்பச் செய்கிறது. சங் 80:16.

எண் 6:22-27இன் செய்தியை சங்கீதம் 80 எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறது?

இந்தச் சங்கீதத்தின் பல்லவி, தேவன் தம் மக்களுக்கு நித்திய ஆசீர்வாதத்தை அருளுவாரென்கிற ஆரோனின் வார்த்தைகளை ஞாபகப்படுத்துகிறது. எண் 6:22-27. மேலும், மக்களுடைய இக்கட்டுக்கான காரணங்களைவிட தேவ கிருபை பெரியது என்கிற நம்பிக்கையை வலியுறுத்துகிறது. ‘சேனைகளின் தேவனே, எங்களைத் திருப்பிக்கொண்டு வாரும், உமது முகத்தைப் பிரகாசிக்கப்பண்ணும், அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவோம்’. சங் 80:7,19.

‘திருப்பிக்கொண்டு’ என்பதற்கான எபிரெய வார்த்தைக்கு ‘திரும்புதல்’ என்றுதான் அர்த்தம். வழிதப்பிப்போன மக்களை மீண்டும் தம்மிடம் திரும்பும்படி தேவன் அழைப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேதாகமத்தில் இந்த வார்த்தை மீண்டும் மீண்டும் வருகிறது. பாவத்தைவிட்டு விலகி, மனந்திரும்பி, மீண்டும் தேவனிடம் செல்லுவதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ‘நான் கர்த்தர் என்று அறியும் இருயத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பேன்; அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள், நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன்; அவர்கள் தங்கள் முழு இருயத்தோடும் என்னிடத்திற்குத் திரும்புவார்கள்’.

தேவனிடம் திரும்பிச் செல்லுகிற மனமாற்ற அனுபவம் உங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

வரலாற்றில் கர்த்தருடைய மேலாதிக்கம்

சங்கீதம் 135இல் வலியுறுத்தப்படும் வரலாற்று சம்பவங்கள் என்ன? அவற்றிலிருந்து சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிற பாடங்கள் என்ன?

சிருஷ்டிப்பிலும் (சங் 135:6,7), யாத்திரை சம்பவத்தில் இஸ்ரவேலின் இரட்சிப்பு வரலாற்றிலும் (சங் 135:8,9), வாக்குத்தத்த தேசத்தைக் கைப்பற்றியதிலும் (சங் 135:10-12) வெளிப்பட்ட கர்த்தருடைய தயவுக்காகவும் உண்மைக்காகவும் அவரைத் துதிக்கும்படி சங்கீதம் 135 தேவமக்களை அழைக்கிறது.

இஸ்ரவேலைக் கர்த்தர் தமக்கு சொந்தமாகத் தெரிந்துகொண்டார். சங் 135:4. 'சொந்தமாக' என்பது கர்த்தருக்கும் அவருடைய உடன்படிகளை மக்களுக்கும் இடையேயான உடன்படிகை உறவைக் குறிப்பிடுகிறது. உபாகமம் 7:6-11; 1பேதுரு 2:9,10. கர்த்தர் தம்முடைய சர்வ மகத்துவ சித்தத்தின் அடிப்படையில் இஸ்ரவேலைத் தெரிந்துகொண்டார்; எனவே, மற்ற மக்களைவிட இஸ்ரவேலர் தங்களை மேன்மையாக எண்ண எந்த அடிப்படை காரணமும் இல்லை. தேவனுடைய சர்வமகத்துவநோக்கங்கள் இஸ்ரவேலோடு ஆரம்பிக்கவில்லை, சிருஷ்டிப்போடு ஆரம்பித்தது. சங் 135:6,7. எனவே, உலகம் முழுவதிற்குமான தேவனுடைய இரட்சிப்பின் நோக்கங்களில் தனக்கு நியமிக்கப்பட்ட பணியை இஸ்ரவேல் தாழ்மையோடு நிறைவேற்ற வேண்டும்.

தேவன் தம் மக்களுக்காகச் செய்த மகத்தான கிரியைகளில் (சங் 135:8-13), தேவன் தம் மக்களுடைய நியாயத்தை விசாரித்து, அவர்கள் மேல் மனதுருகினது உச்சக்கட்டமாக இருந்தது. சங் 135:14. இங்கே நியாயத்தீர்ப்பு என்பது ஒடுக்கப்பட்ட, ஆதரவற்ற மக்களின் நியாயத்தை தேவன் நிலைநிறுத்தியதாகும். சங்கீதம் 9:4; சங்கீதம் 7:8; சங்கீதம் 54:1; தானி 7:22. கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்கள் குறித்த நோக்கத்தை நிலைநிறுத்துவார், அவர்களைப் பாதுகாப்பார் என்பதே வாக்குத்தத்தம். உபா 32:36. எனவே, சங்கீதம் 135இன் குறிக்கோள், தேவமக்களை கர்த்தரில் நம்பிக்கை வைக்கவும், அவரோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கவும் ஊக்குவிப்பதாகும்.

கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களுக்கு உண்மையாக இருப்பது, விக்கிரகங்கள் ஒன்றுமல்லவென்றும், உலகத்தில் கர்த்தரே மேலாதிக்கம் உடையவரென்றும் உறுதிப்படுத்த வழிவகுக்கிறது. சங் 135:15-18. விக்கிரகங்களைச் சார்ந்திருப்பது அந்த விக்கிரகங்களைப் போலவே அதைத் தொழுவோரையும் நம்பிக்கையற்ற, வல்லமையற்ற நிலைக்குள்ளாக்குகிறது. சங் 135:18. தேவனையே சிருஷ்டிகராகவும் தம் மக்களின் இரட்சகராகவும் துதிக்கவேண்டும் என்று சங்கீதம் எடுத்துரைக்கிறது. வேதாகமத்தில் பத்துக்கட்டளை சொல்லப்பட்டுள்ள இரண்டு இடங்களிலும் நான்காம் கற்பனையில் இது அருமையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. யாத் 20:8-11; உபா 5:12-15. சிருஷ்டிப்பிலும் வரலாற்றிலும் வெளிப்பட்ட தேவ வல்லமை ஈடுஇணையற்றதாக இருப்பதால், தேவமக்கள் அவரையே சார்ந்திருக்கவேண்டும். வேறு எதையும் தொழுவது விக்கிரகாராதனை.

நம் வாழ்க்கையில் எந்தவித விக்கிரகமும் இல்லாமல் இருப்பதை எவ்வாறு உறுதி செய்யலாம்? நாம் நினைப்பதைவிட விக்கிரகாராதனையில் விழுவது ஏன் எனது?

மேலும் படிக்க:

வரலாற்றில் தேவ மக்களின் சர்வமகத்துவ வழிநடத்துதலின் இறுதி இலக்கு என்ன வென்று புதிய ஏற்பாடு சொல்லுகிறது? அப் 7; எபி 11.

தேவன் தம் மக்களுக்கு உண்மையுள்ளவராக இருந்ததின் ஆற்றல்மிக்க சாட்சிகளாக வரலாற்று சங்கீதங்கள் உள்ளன. தேவமக்களுடைய வரலாற்றில் நிகழ்ந்த ஒவ்வொன்றும், நாசரேத்தின் இயேசு எனும் உலக இரட்சகர் குறித்த தேவ வாக்குறுதி நிறைவேறுவதற்கு ஏதுவான படியாக இருந்தது. தேவமக்களுக்குக் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணி, தேவன் தங்களைக் கைவிட்டு விட்டாரோ என்று எண்ணச்செய்த பாடுகள் கூட, தேவனுடைய சர்வமகத்துவ கட்டுப்பாட்டின் கீழும் அவருடைய சர்வமகத்துவ கட்டுப்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகவும் இருந்தன; ஏனென்றால், தேவனே வரலாற்றின் மேலாதிக்கமிக்க கர்த்தர். மக்களுடைய உண்மையற்ற தன்மை கூட அவர் தம் மக்களுக்கு உண்மையுள்ளவராக இருப்பதையும் தம் வாக்குறுதிகளை நம்புவதையும் தடுக்க முடியவில்லை என்று சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறார்.

எல்லாக் காலங்களிலுமுள்ள தேவபிள்ளைகள் கர்த்தரில் நம்பிக்கை வைக்கவும், அவருக்கு உண்மையாக இருக்கவும் சங்கீதங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. 'நம் கடந்தகால வரலாற்றில் தேவன் நம்மை வழிநடத்திய விதத்தையும், அவரது போதனையையும் மறக்காதவரை, எதிர்காலம் குறித்து நாம் பயப்பட எதுவுமில்லை. தேவமக்கள் பயமின்றி முன்னே செல்லுவதற்கு, தங்கள் வரலாறு குறித்த உண்மைகளை அவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். சங்கீதம் 105 மற்றும் 106ஐ 'வாரத்திற்கு குறைந்த பட்சம் ஒருமுறையாவது' வாசிக்கும்படி எலன் ஓய்ட் விசுவாசிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்லுகிறார்.

தேவன் தம்வார்த்தையில் சொல்லியுள்ள வாக்குறுதிகளில் ஒன்று கூட நிறைவேறாமல் போவதில்லை என்று தேவ மக்களின் வரலாறு எடுத்துரைக்கிறது. தனிமனித பாதுகாப்புக் காக தற்போது கொடுத்துள்ள வாக்குறுதிகளும், புதிய பூமியில் தேவனுடைய நீதியுள்ள ராஜ்யத்தையும், சமாதானத்தையும் நிறுவப்போகிற கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை குறித்த எதிர்கால வாக்குறுதிகளும் இதில் அடங்கும்.

கலந்துரையாடக் கேள்விகள்

- 1 வரலாற்றில் தேவன் தம் மக்களை உண்மையோடு நடத்தினதை நினைவுகூருவதிலுள்ள ஆசீர்வாதங்கள் என்ன? கடந்தகாலத்தின் பாடங்களைப் புறக்கணிப்பதின் அல்லது மறப்பதின் விளைவுகள் என்ன? பண்டைய இஸ்ரவேலர் அழைக்கப்பட்ட அதே வேலையைச் செய்ய அழைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு திருச்சபையாக, அதே நியதி நமக்கு எவ்வாறு பொருந்தும்?
- 2 நம் வாழ்க்கையில் தேவனுடைய வழிநடத்துதலை உணரவும், நமக்குப் புரியாத நிகழ்வுகள் நடந்தாலும் தேவனுடைய சர்வமகத்துவ வழிகளில் நம்பிக்கை வைக்கவும் சங்கீதங்கள் எவ்வாறு ஊக்குவிக்கின்றன?
- 3 நம் தனிப்பட்ட தொழுகையிலும் சபை தொழுகையிலும் தேவமக்களுடைய வரலாறு குறித்து ஆராய்வதை எவ்வாறு முக்கியப்படுத்தலாம்? தேவ மக்களின் வரலாறு குறித்து நம் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லுவதற்கு எவ்வாறு முயற்சிக்கலாம்?

வேலை செய்யாமல் உணவில்லை: பகுதி 6

ஆண்ட்ரூ மெக்செஸ்னீ

இவ்வாறு பல ஓய்வூதியர்கள் செகுலே வேலைசெய்ய மறுத்ததால், ஒரு வாலிப வீரனை அவனுடைய மனசாட்சிக்கு விரோதமாகச் செய்யக் கட்டாயப்படுத்துவது சாத்தியமில்லை என்பதை அவனுடைய தலைமை இராணுவ அதிகாரிப் புரிந்துகொண்டார்.

“இராணுவத்தில் இருந்தாலும் ஓய்வூதியில் வேலைசெய்ய முடியாதா?” என்று அதி காரிகேட்டார்.

“ஆம், ஓய்வூதியில் என்னால் வேலைசெய்ய முடியாது” என்று செகுலே சொன்னார்.

“வெள்ளிக்கிழமை சாயங்காலம் முதல் சனிக்கிழமை சாயங்காலம் வரையிலா?”

“ஆம்”.

“அப்போது அந்த 24 மணிநேரத்தில் நீ சாப்பிடமுடியாது”.

“நான் ஏன் சாப்பிடமுடியாது?”

“நீ வேலைசெய்யாவிட்டால், நீ சாப்பிட அவசியமில்லை. உனக்குப்பரிமாறப்படும் சில உணவுகள் ஓய்வூதியில்தான் தயாரிக்கப்படுகின்றன, எனவே அதை நீ சாப்பிடமுடியாது”.

இராணுவ சாப்பாடுகள் பன்றிக்கொழுப்பில் செய்யப்பட்டதால், செகுலே ரொட்டியும் தேநீரும் மட்டுமே சாப்பிடுவதுண்டு. ஆனால், ஓய்வூதியில் தயாரிக்கப்படும் ரொட்டியும் தேநீரும் சாப்பிடுவதில்லை என்று சம்மதித்தார். அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்ற புதிது என்ப தால், ஓய்வூதியில் தயாரித்த உணவைச் சாப்பிடுவது தவறில்லை என்று நினைத்திருந்தார். ஆனால் அதிகாரிகேட்ட கேள்விக்கும்பதில்சொல்ல வேண்டியிருந்தது. ஓய்வூதியில் வேலை செய்ய மறுத்து, ரொட்டியும் தேநீரும் மட்டும் வேண்டுமென்றால், அவர் தன் தேவனுக்கு உண்மையில்லாமல் இருப்பதாக அதிகாரி நினைக்கலாம்.

பல மாதங்கள் கடந்தன. வாரத்தில் ஒருநாள் பன்றி இறைச்சி இல்லாமல் சமைத்தார் கள். ஆனால் அதுவும் ஓய்வூதியில் மட்டுமே சமைத்துப் பரிமாறப்பட்டது.

‘தேவனே, அவர்கள் சனிக்கிழமைக்கு பதிலாக ஞாயிற்றுக்கிழமையில் அதைச் சமைத் தால் நன்றாக இருக்குமே?’ என்று செகுலே ஜெபித்தார்.

ஒரு மாதம் ஜெபித்தார்; அந்தச் சமையல் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு மாறியது.

ஞாயிற்றுக்கிழமைவீரர்கள் தங்களை ஆசுவாசமாக்கிக் கொள்கிற நாள்; அன்று அவர் கள் கால்பந்து, கூடைப்பந்து போன்ற விளையாட்டுகளை விளையாடுவார்கள். அந்த நாளை ஓய்வூதியாளர்க்கு மாற்றினால் நன்றாக இருக்குமே என்று செகுலே ஆசைப்பட்டார். ஏனென் றால், ஓய்வூதியில் வேலைசெய்ய மாட்டேன் என்று சொல்லுவதைவிட, அன்று கால்பந்து விளையாட மாட்டேன் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்குமே என்று யோசித்தார்.

மீண்டும் ஜெபித்தார். ‘என்னை மன்னிக்கவும் தேவனே, இன்னும் ஒரு விஷயத்தை உம்மிடம் கேட்கிறேன். ஆசுவாச நாளை ஞாயிற்றுக்கிழமையிலிருந்து சனிக்கிழமைக்கு மாற்றமுடியுமா? மாற்றினால், ஒவ்வொரு ஓய்வூதியாளரும் நாள் ஏன் வேலைசெய்வதில்லை என்று விளக்கம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை’ என்று ஜெபித்தார்.

ஆசுவாச நாள் சனிக்கிழமைக்கு மாற்றப்பட்டது.